

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117241822
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6117241822.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, spore žalobcu: SLOVPOLKOS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Zadunajská cesta 6, IČO: 44 718 918, zastúpený: VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Plynárenská 7/A, IČO: 36 807 915 proti žalovanému: Poľovnícka spoločnosť Kršteňany, so sídlom Nitra, Dolnohorská 3285/57, IČO: 42 371 082, zastúpená: JUDr. Ivan Jánošík, advokát, so sídlom Bratislava, Klincová 35, o zaplatenie 111.439 eur s prísľušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16C/20/2018-555 zo dňa 26. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a výroku III. z r u š u je a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 26.6.2020 č. k. 16C/20/2018-555 pri právnom posúdení podľa § 2 písm. w/, x/, y/, § 19 ods. 9 písm. b/, § 24 ods. 3 písm. a/, § 25 písm. g/, § 26 ods. 1 písm. a/, h/, i/, l/, m/, § 30 ods. 2, 10, § 55 ods. 1, 5, 6, § 56 ods. 1, 3, § 69 ods. 1, 5, 6, 7, § 70 písm. a/ až e/, § 70 písm. a/ až e/, § 70 ods. 1, 2 zák. č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, § 441, § 442, § 443 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) a § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 78.007,30 eura spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 6.11.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.).

2. Vo zvyšnej časti podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) tak, že žalobcovi zo žalovanej sumy 114.439 eur s prísl., bola priznaná suma 78.007,30 eura, čo predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 70 % a úspech žalovaného v rozsahu 30 %. Miera úspechu žalobcu potom predstavuje 40 % (70 % - 30 %), čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu voči žalovanému na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil v rozsahu 40 %. O výške týchto trov rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok III.).

4. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie uviedol, že systém občianskoprávnej zodpovednosti za škodu tvoria okrem všeobecnej zodpovednosti za škodu upravenej v § 420 a nasl. OZ aj prípady osobitnej zodpovednosti za škodu upravenej jednak v OZ, ako aj v iných zákonoch. Nárok na náhradu škody podľa zákona o poľovníctve predstavuje prípad, tzv. osobitnej zodpovednosti za škodu, pričom zákon o poľovníctve je v danej veci lex specialis vo vzťahu k OZ. Zákon o poľovníctve ako lex specialis v ust. § 69 a § 70 ustanovuje subjekt zodpovedný za náhradu škody, subjekt oprávnený domáhať sa náhrady škody, ako aj podmienky vzniku zodpovednosti za škodu a osobitné predpoklady pre uplatnenie tohto práva. V ostatných neupravených otázkach sa subsidiárne uplatnia všeobecné

ustanovenia OZ o zodpovednosti za škodu, pričom na prejednanie a rozhodovanie sporu vzniknutého z občianskoprávnej zodpovednosti sú vecne príslušné sudy.

5. Prioritne sa súd zaoberal danosťou aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorú žalovaný v konaní spochybnil svojim písomným vyjadrením zo dňa 4.4.2018, a to odkazom na právnu úpravu obsiahnutú v zákone o poľovníctve poznajúceho iba tri okruhy osôb, ktoré sú: vlastník poľovného revíru, nájomca poľovného pozemku a užívateľ poľovného revíru. V danom prípade žalobcovi najbližšie svedčí podnájomný vzťah, ktorý už bol ukončený pre neplnenie jeho platobných povinností, ktorú skutočnosť však žalovaný v tomto spore nepreukázal a pre rozhodnutie vo veci samej nie je podstatnou. Z uvedeného dôvodu sa prvoinštančný súd s námietkou žalovaného v tomto smere bližšie nezaoberal.

6. Z vykonaného dokazovania, najmä predloženou zmluvou, nepopretými tvrdeniami žalobcu o obhospodarovaní pozemkov, atď., je zrejmé, že žalobca bol v rozhodnom čase užívateľom poľovných pozemkov, čo žalovaný v priebehu konania nespochybnil. Súd je toho názoru, že poškodeným a tým aj aktívne vecne legitimovanou osobou môže byť tak vlastník, nájomca ako i užívateľ poľovného pozemku, ktorý poľnohospodársky obhospodaruje poľovné pozemky na základe zmluvy uzatvorenej medzi vlastníkom alebo nájomcom. Žalobca preukázal, že s PD podieľníkov Veľké Uherce ako vlastníkom a zároveň a nájomcom predmetných poľnohospodárskych pozemkov uzatvoril zmluvu, na základe ktorej sa stal užívateľom predmetných poľovných pozemkov. V konaní žalovaný predložil aj odpor podaný vo veci vedenej na OS Bratislava V pod sp. zn. 58Cb/14/2017, v ktorom konaní má žalobca postavenie žalovaného, pričom práve žalobca tam napáda platnosť zmluvy uzatvorenej medzi ním a PD podieľníkov vo Veľkých Uherciach, a to kvôli údajnej neurčitosti zmluvy, jej rozporu so zákonom ako aj jeho obchádzaním. V tomto konaní platnosť zmluvy o postúpení pôdy na poľnohospodárske účely zo dňa 9.4.2014 nebola spochybnená, a preto sa súd touto otázkou nezaoberal. Po predbežnom preskúmaní dostupnej argumentácie súd dospel k záveru, že namietaná zmluva nie je v rozpore s ust. § 39 OZ, pretože nie je neurčitá a taktiež že nie je v rozpore so zák. č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov ani tento zákon žiadnym spôsobom neobchádza, hoci uzatvorená zmluva priamo na konkrétne ustanovenia tohto zákona neodkazuje.

7. Po preverení dostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a s poukazom na nespornú pasívnu legitímáciu žalovaného v tomto spore ako užívateľa poľovného revíru v rozhodnom čase súd pristúpil k skúmaniu splnenia podmienok na uplatnenie si nároku, ktoré sú zakotvené v ust. § 70 zákona o poľovníctve. Tento zákon sankcionuje nedodržanie postupu podľa jeho § 70 a to v prípade, ak nie sú kumulatívne dodržané podmienky tam stanovené a to uplatnenie (nahlásenie si nároku v prekluzívnej lehote, uvedenie vykonaných opatrení na zabránenie vzniku škôd, uvedenie výšky škody a v prípade možnosti zistenia jej len v čase zberu, uvedenie výšky škody do 15 dní po vykonaní zberu). Zákon o poľovníctve nestanovuje formu akou má byť notifikácia o vzniknutej škode oznámená, pričom pre prípad uplatňovania si škody súdnou cestou je nevyhnutné, aby žalobca vedel preukázateľne súdu dokázať, že si škodu uplatnil. Z uvedeného dôvodu je žiaduce, aby notifikácia bola vykonaná písomnou, resp. mailovou formou. Konateľ žalobcu komunikoval so zástupcami žalovaného tak prostredníctvom emailov a najmä telefonicky. Prvýkrát konateľ žalobcu kontaktoval zástupcov žalovaného mailom zo dňa 5.5.2016. Po preskúmaní tohto mailového podania súd konštatoval, že predmetný mail nie je možné považovať za riadne uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona o poľovníctve a to kvôli absencii uvedenia opatrení, ktoré žalobca mal vykonať na zabránenie vzniku škôd a v konečnom dôsledku z uvedeného mailu ani nie je možné vyvodit', že by si ním žalobca u žalovaného akúkoľvek škodu uplatnil. Z mailu totiž nevyplýva žiadna požiadavka na náhradu škody.

8. Po prvotných škodách na kukurici vzniklých v období od druhej polovice apríla 2016 do 4.5.2016, kedy žalobca obchádzkou zistil škodu spôsobenú zverou, žalobca opätovne na poškodených pozemkoch zasial kukuricu. Dňa 7.6.2016 žalobca pri návšteve porastov opätovne zistil poškodenie rastlín ohryzením zverou, pričom o tejto skutočnosti v ten istý deň informoval zástupcov žalovaného a to konkrétne zakladajúcich členov, ktorí sú členmi rady stálych členov a výboru ako výkonného orgánu žalovaného (G. a rovnako aj poľovného hospodára žalovaného. Súd je potom toho názoru, že žalobca si uplatnil u žalovaného svoj nárok, keď z okruhu adresátov je zrejmé, že predmetné mailové podanie s dostalo do dispozície žalovaného. Rovnako má súd za to, že z tohto mailu bolo zrejmé v dostatočnej miere to, že M. O. nekontaktoval žalovaného ako fyzická osoba ale v mene žalobcu, ako jeho konateľ, čo je zrejmé zo záveru daného mailu, ktorý je ním podpísaný. Predmetný mail preto súd považoval

za podanie, ktorým si žalobca u žalovaného riadne uplatnil nárok na náhradu škody, keď tento bol žalobcom uplatnený v zákonnej lehote, a to do 15 dní odo dňa, kedy poškodený škodu zistil (škoda na opätovne vysiatej kukurici po 5.5.2016 bola zistená na obhliadke dňa 7.6.2016, t. j. v deň oznámenia) a do dvoch mesiacov odo dňa, keď škoda vznikla (na opätovne zasiatej kukurici mohla vzniknúť škoda po 5.5.2016, t. j. po opätovnom obsiatí). Škoda tak podľa názoru súdu bola uplatnená v zákonnej lehote, t. j. v rámci subjektívnej a aj objektívnej lehoty. Zároveň žalobca splnil aj svoju povinnosť podľa § 70 zák. o poľovníctve, pretože uviedol opatrenia, ktoré vykonal na zabránenie vzniku škôd, a to vysiatie ciroku v atakovaných územiach, ako odpúťavacej plodiny. Ďalej poskytol žalovanému miaganú kukuricu CCM na odlákavie zveri a zaslal žiadosti na príslušné orgány. Žalovaného žalobca taktiež vyzval, aby vykonal opatrenia (zintenzívnenie kontrol, pochôdzok, odstrel a plašenie zveri) tak, aby sa škody čo najviac eliminovali. Požiadal žalovaného o osobné stretnutie vedúce k príprave zmluvy o eliminácii škôd a spôsobe odškodnenia. Týmto úkonom žalobca vyjadril vôľu, aby žalovaný vzniklé škody uhradil. Je pravdou, že v uvedenom podaní žalobca neuviedol výšku požadovanej škody, čo žalovaný namietal, avšak zákon o poľovníctve v ust. § 70 ods. 2 poslednej vety určuje žalobcovi aj dodatočnú lehotu na oznámenie výšky škody v tých prípadoch, ak škoda bola spôsobená na poľnohospodárskych plodinách a porastoch, pričom jej rozsah sa dá zistiť len v čase zberu a to do 15 dní po vykonaní zberu. V takýchto prípadoch poškodený nie je v notifikácii povinný oznamovať, že škodu uplatní v dodatočnej lehote.

9. Ku škode na pozemkoch obhospodarovaných žalobcom dochádzalo neustále čiastkovými atakmi zverou, čo žalobca oznámil žalovanému opätovne emailom zo dňa 14.8.2016. Podľa nepopreného tvrdenia žalobca vykonal zber kukurice dňa 9.10.2016 a následne elektronickým podaním zo dňa 21.10.2016 žalovanému oznámil výšku uplatnenej škody 135.000 eur s tým, že výška škody môže byť modifikovaná v závislosti od vyčíslenia škody znalcom, na ktorého sa žalobca obrátil z dôvodu presného zistenia výšky škody. Žalobca v zákonom stanovenej lehote nahlásil vzniknutú škodu a súčasne s uplatnením tohto nároku uviedol aj opatrenia vykonané z jeho strany na zabránenie vzniku škôd spôsobených zverou (zasiatie odpúťavacej plodiny, ktorou bol cirok).

10. Predseda žalovaného G. Y. v rámci svojho výsluchu uviedol, že takýto postup žalobcu bol správny, a z uvedeného dôvodu súd nemá pochybnosť, že v danom prípade ide o primerané opatrenie zo strany žalobcu, ktoré malo zabrániť vzniku škôd, a ktoré vyžaduje zákon ako jednu z podmienok, aby poškodenému nárok na náhradu škody nezanikol, resp. aby za škodu nebol posudzovaný, ako spoluzodpovedný. Žalobca prejavil snahu minimalizovať škodu aj aktívnym kontaktovaním žalovaného s príslušnou pomocou pri žiadostiach na príslušné organizácie, prerezaním pozemkov a poskytnutím kukurice CMM žalovanému na prikrmovanie zveri. Realizovanie vyššie uvedených opatrení nebolo žalovaným relevantným spôsobom spochybnené. Žalovaný namietal, že išlo o malé množstvo kukurice, ktorá mala byť plesnivá, ale nevyvrátil, že mu bola žalobcom poskytnutá.

11. Zodpovednosť užívateľa poľovného revíru upravuje § 69 a § 70 zák. o poľovníctve. Žalovaný je užívateľom poľovného revíru, a preto uplatnená náhrada škody na poľnohospodárskych plodinách vzniknutá na pozemkoch obhospodarovaných žalobcom sa spravuje podľa tejto právnej normy. Predpokladom vzniku zodpovednosti užívateľa poľovného revíru podľa § 69 ods. 1 cit. zák. je nesprávne užívanie poľovného revíru, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Nesprávne užívanie poľovného revíru je v zákone o poľovníctve definované ako poľovnícke hospodárenie, ktoré je v rozpore s ust. § 26 ods. 1 písm. a/, c/, d/, f/, h/, i/, l/ a m/ tohto zákona. Ide o objektívnu zodpovednosť, zavinenie sa nevyžaduje. Užívateľ poľovného revíru sa zodpovednosti zbaví iba za podmienok taxatívne vymedzených v § 70 zák. o poľovníctve. Zo všeobecných princípov regulácie zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ a nasl. vyplýva, že poškodený musí okrem protiprávneho konania a vzniku škody preukázať, že je medzi týmito okolnosťami vzťah príčinnej súvislosti. Preukazovanie príčinnej súvislosti má pre úspech v spore mimoriadny význam a to zvlášť v prípadoch osobitnej zodpovednosti za škodu, pri ktorých zákon neraz uvádza len jeden alebo viac liberačných dôvodov. Existencia príčinnej súvislosti je nevyhnutná bez zreteľa na to, či povinnosť náhrady škody sa zakladá na princípe zavinenia alebo na tzv. objektívnej zodpovednosti.

12. Medzi stranami sporu nebolo sporné to, že ku škode na pozemkoch v užívaní žalobcu došlo a táto škoda bola spôsobená lesnou zverou schádzajúcou k predmetným pozemkom, ktoré žalobca obsieva za účelom dopestovania poľnohospodárskych plodín. Takisto sporným nebolo ani to, že zver schádza vo väčších množstvách a na poľnohospodárskych pozemkoch spôsobuje škody. Uvedené vyplýva z predložených fotografií znaleckého posudku predloženého žalobcom v rámci záveru ktorého znalkyňa

po absolvovaní osobnej obhliadky skonštatovala vznik škody spôsobenej lesnou zverou. Námietka žalovaného, že znalkyňa sa reálne žiadnej obhliadky nezúčastnila, nebola relevantným spôsobom preukázaná. Žalobca v spore predložil znalecký posudok, ktorý mal možnosť žalovaný spochybníť. Žalovaný voči predloženému znaleckému posudku síce vzniesol námietky, ktoré však zostali iba v rovine tvrdení a žiadnym relevantným tvrdením vypracovaný znalecký posudok nespochybnili. Chybnosť predmetného znaleckého posudku nezaložila ani tá skutočnosť, že tento neobsahoval znaleckú doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov uvedenia nepravdivých údajov, čo v danom prípade spôsobuje len nemožnosť hodnotenia tohto dôkazu, ako súkromného znaleckého posudku, ale iba ako listinného dôkazu. Tento nedostatok bol odstránený dodatkom č. 1. Rovnako predmetný znalecký posudok nedegraduje ani jeho dodatok č. 2 ktorým znalkyňa svoje výpočty opravila. Žalovaný v spore avizoval predloženie vlastného znaleckého posudku majúceho mať povahu kontrolného znaleckého posudku, avšak na pojednávaní konanom dňa 11.9.2019 a rovnako na následnom pojednávaní uvádzal že tento zadal znalcovi (a teda súd mal za to, že predloženie listinných dôkazov požadovaných podaním zo dňa 19.6.2019 už nie je potrebné, a preto tieto dôkazy do konania nezabezpečoval), no tento do skončenia dokazovania nepredložil napriek dostatku času. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného nedošlo k reálnemu spochybneniu znaleckého posudku, pretože k takémuto spochybneniu nepostačuje iba tvrdenie žalovaného a jeho povinnosťou je v rámci dôkazného bremena predložiť buď iný znalecký posudok, ktorý by spochybňoval tvrdenie znalkyne, prípadne takýto znalecký posudok môže spochybníť výsluch samotného znalca, pri ktorom by sa objasňovali prípadné sporné otázky, či výpočtu výšky danej škody. Keďže však takýto dôkaz nebol žiadnou zo strán navrhnutý, súd bol toho názoru, že žalovaný v tomto prípade relevantne podaný znalecký posudok nespochybnil, a preto z neho súd pri rozhodovaní vychádzal. Súd potom nemal ani dôvod pochybovať o výške vyčíslenej škody a spôsobe jej výpočtu. Z tohto zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že predmetná škoda bola spôsobená zverou a jej výška bola preukázaná znaleckým posudkom.

13. V danom prípade ujma žalobcu predstavuje ušlý zisk spočívajúci v zničenej úrode kukurice, t. j. strate na úrode, pretože nedošlo k navýšeniu majetkových hodnôt na strane žalobcu, ktoré by bol dosiahol, keby nedošlo k vzniku škody. Z predloženého znaleckého posudku mal súd preukázané, že žalobcovi vznikla škoda na poľnohospodárskych porastoch kukurice vysadených na poľovnom pozemku poškodením lesnou zverou, ktorú zistila znalkyňa obhliadkou poškodených porastov pri zbere úrody v r. 2016. Znalkyňa uviedla celkovú výmeru poškodenej plodiny 121,13 ha, z ktorej výmery bolo zozbieraných 95 ton kukurice, čo predstavuje výnos z jedného ha 0,78 tony. Finančná strata na poraste kukurice na siláž po jej poškodení zverou určil znalec vo výške 133.307 eur, pričom priemerná cena kukurice na siláž v r. 2013 až 2015 predstavovala 33,16 eura za jednu tonu. Výška straty na plodine kukurica na siláž po odrátení nákladov, ktoré žalobcovi nevznikli z titulu nepriaznivej udalosti vo výške 18.121 eur predstavuje 133.307 eur. Do tohto výpočtu znalkyňa zahrnula aj tie časti pozemkov v poľovnom revíri, ktoré žalobca obsiahol široko na miestach, kde divá zver pôvodne zasiatu kukuricu vyryla a to podľa zistení zo dňa 4.5.2016. Žalobca si však voči žalovanému uplatnil iba náhradu škody vzniklú podľa zistení v júni 2016 a neskôr. Výšku škody určil ako násobok množstva výpadku na úrode kukurice v objeme 4.129 ton a priemernej ceny za jednu tonu kukurice 33,60 eura, t. j. sumu 136.257 eur, od ktorej odrátať náklady na zber kukurice, ktoré by musel vynaložiť aj keby ku škode nedošlo, t. j. vo výške 15.150,39 eura. Výsledná škoda podľa tohto výpočtu potom predstavuje 121.106,61 eura. Z tejto sumy žalobca žiadal priznať iba sumu 111.439 eur, ktorú súd považoval za opodstatnenú.

14. Ďalšou podmienkou pre priznanie nároku žalobcovi voči žalovanému bolo preukázanie toho, že zo strany žalovaného došlo k nesprávnemu užívaniu poľovného revíru v zmysle § 26 ods. 1 písm. a/, c/, d/, f/, h/, i/, l/ a m/ Zák. o poľovníctve. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný ako užívateľ poľovného revíru tento nesprávne užíval, pretože porušil povinnosť podľa § 26 ods. 1 písm. a/ cit. zák., hospodáriť v poľovnom revíri tak, aby dosiahol a udržiaval vo svojom revíri normovaný kmeňový stav zveri, predpísanú vekovú a pohlavnú štruktúru populácie jednotlivých druhov zveri vrátane jej dobrého zdravotného stavu. Z predloženého plánu chovu a lovu zveri, výpovedí svedkov G. a G. I. vyplynulo, že žalovaný subjekt začal užívať poľovný revír iba v r. 2016, t. j. mohol a mal mať vedomosť o stave zveri, najmä to, že v danom poľovnom revíri je divá zver premnožená a často sa premiestňuje, pretože poľovný hospodár žalovaného G. I. vykonával funkciu poľovného hospodára v tomto revíre aj v predchádzajúcich poľovných organizáciách. Nie je možné následne akceptovať tvrdenie, že žalovaný ako subjekt, ktorý predmetný revír začal užívať v r. 2016 nemohol túto skutočnosť zohľadniť, pričom plán zostavil iba podľa bežných kritérií, ktoré nemohli zahrnúť vadnú činnosť žalobcu prejavujúcu sa v koncentrácii zveri zo susediacich revírov. O tejto skutočnosti mohli mať a mali vedieť aj jednotliví členovia žalovaného, ako

osoby znalé miestnych pomerov. Žalovaný sám uviedol, že po zistení reálneho stavu zveri navrhol zmenu plánu lovu a chovu a zároveň prijal aj opatrenia na zníženie počtu konkrétneho druhu zveri a takisto požiadal aj o vydanie mimoriadneho povolenia na lov zveri v dôsledku jej premnoženia. Tieto opatrenia by v konečnom dôsledku nemuseli byť realizované, ak by reálny stav zveri, ktorý musel byť známy minimálne poľovnímu hospodárovi žalovaného už v čase vyhotovovania plánu chovu a lovu zveri, bol zohľadnený v schválenom pláne chovu a lovu.

15. Taktiež bolo preukázané porušenie povinnosti žalovaným v zmysle § 26 ods. 1 písm. l/ cit. zák., t. j. povinnosti žalovaného dohodnúť písomnou dohodou so žalobcom spôsob a formu minimalizácie škôd spôsobovaných divou zverou a na zveri, keďže k uzatvoreniu takejto dohody preukázateľne medzi stranami tohto sporu nedošlo. Ak by dohoda v tomto smere bola uzatvorená už v čase vzniku žalovaného, resp. bezprostredne po jeho vzniku, mohlo sa predísť vzniknutým škodám. Námietka, že takúto dohodu mal žalovaný uzatvorenú s PD podielnikov Veľké Uherce, ktorého žalovaný považoval za vlastníka pozemkov, považoval za nedôvodnú a nepreukázanú. Žalovaný mal povinnosť uzatvoriť takúto dohodu so žalobcom ako s užívateľom daných poľnohospodárskych pozemkov.

16. Na margo vyjadrenia OÚ Prievidza zo dňa 29.1.2020, že voči žalovanému neboli podané žiadne informácie a zistené skutočnosti vedúce k začatiu akéhokoľvek konania vo veci nesprávneho hospodárenia v poľovnom revíri, pričom žalovaný si riadne plní povinnosti v súlade s platnými právnymi predpismi na úseku poľnohospodárstva, súd uviedol, že toto vyjadrenie vzhľadom na svoj všeobecný obsah nie je vyvrátením tvrdenia žalobcu v tom smere, že žalovaný porušením právnej povinnosti v zmysle § 26 ods. 1 Zák. o poľovníctve spôsobil žalobou uplatnenú škodu. Negatívne potvrdenie o evidencii nevyklučuje, že k takémuto postupu reálne aj došlo. Súd sa nestotožňuje ani s tvrdením žalovaného prezentovaným v rámci jeho záverečnej reči, že jedine OÚ v Prievidzi môže posudzovať, či došlo k nesprávnemu užívaniu poľovného revíru, pretože takéto oprávnenie prináleží aj súdu, ktorý práve tieto skutočnosti v konaní o náhradu škody podľa Zák. o poľovníctve práve posudzuje. Pokiaľ ide o predložený znalecký posudok č. 1/2020 súd k nemu poznamenáva, že úlohou znalca nie je riešenie právnych otázok, čo znamená, že v kompetencii znalca nebolo posudzovať, či došlo k splneniu hmotnoprávných podmienok ust. § 26 Zák. o poľovníctve, alebo nie.

17. Pre úspech žalobcu v danom spore je okrem uvedených predpokladov potrebné, aby medzi vznikom škody a nesprávnym užívaním poľovného revíru bola príčinná súvislosť a potom že škoda vzniklá žalobcovi je dôsledkom porušenia povinnosti žalovaným. Naplnenie tohto predpokladu je povinný skúmať súd ex offa, t. j. z úradnej povinnosti. O vzťah príčinnej súvislosti ide iba vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Vzťah príčiny a následku je preto v prípade, ak by bez porušenia právnej povinnosti ku škodovej udalosti (ujme) nebolo došlo. Protiprávnosť musí byť jednou z dôležitých, bezprostredných a priamych príčin vzniku ujmy. Súd po posúdení všetkých okolností a vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti má za to, že príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym užívaním poľovného revíru spočívajúcim v zanedbaní povinností podľa § 26 ods. 1 písm. a/ a l/ Zák. o poľovníctve je v danom prípade daná. Sám žalovaný v komunikácii so žalobcom uvádzal, že všetky následné opatrenia ním realizované (plašenie, nočné hliadky, atď.) boli neúčinné, a teda jediným účinným opatrením na zabránenie vzniku škôd je dôsledná regulácia zveri, ktorá si vyžaduje zostavenie plánu chovu a lovu zveri s ohľadom na skutočný výskyt zveri v danej lokalite. Súd nespochybňuje skutočnosť, že zver možno loviť iba v povolenom čase, no správne zostavenie plánu chovu a lovu a zároveň aj aktívny prístup žalovaného, ktorý začne aktívne regulovať zver (najmä premnoženú) od začiatku jej možného lovu môžu účinne zabrániť vzniku eventuálne rozširovaniu škôd spôsobených zverou. V prípade naplnenia plánu už v jeho začiatkových obdobiach môže užívateľ poľovného revíru požiadať okresný úrad o zmenu plánu lovu najmä v dôsledku vzniku škôd na poľnohospodárskych alebo lesných kultúrach zverou. Uvedené v konečnom dôsledku žalovaný aj urobil, avšak až dňa 19.12.2016, čo bolo vzhľadom na vznik škôd v mesiaci december neskoro. K vzniku škôd podľa názoru súdu prispelo aj to, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená dohoda o spôsobe a forme minimalizácie škôd spôsobených zverou, ktorá mohla prispieť k účinným opatreniam, ktoré by zmiernili vzniklú škodu na poľnohospodárskych kultúrach. Porušením tejto povinnosti (uzatvoriť danú dohodu) došlo k zvýšeniu rozsahu škôd na strane žalobcu, a teda príčinná súvislosť v konečnom dôsledku vychádzajúca zo Zák. o poľovníctve z tej skutočnosti, že v prípade dohody o minimalizácii škôd medzi stranami sporu by nedošlo k vzniku škody v takom rozsahu ako v prejednávanej veci, prípadne, že by škoda nevznikla vôbec. Na základe uvedených záverov súd

konštatuje, že medzi nesprávnym užívaním poľovného revíru a vznikom škody je príčinná súvislosť, pretože žalobcovi škoda vznikla v dôsledku porušenia povinnosti žalovanému.

18. Súd sa v neposlednom rade zaoberal aj otázkou spoluúčasti žalobcu na vzniku škody, ktorú je v sporoch tohto druhu potrebné takisto posúdiť a aj v zmysle § 69 ods. 5 Zák. o poľovníctve vyhodnotiť. Zák. o poľovníctve vyhodnotiť. Zák. o poľovníctve nepovažuje za primerané opatrenia iba výsev odpútačiacich plodín a výsadbu ohryzových plôch. Výpočet týchto opatrení je v § 69 ods. 5 cit. zák. iba demonštratívny a počíta sa aj s inými opatreniami účinne spôsobilými zamedziť vzniku takýchto škôd. Ide napr. o pachové odpudzovače, aktívna spolupráca s užívateľom poľovného revíru a dostatočné informovanie o oseve plodín, upúšťanie od pestovania monokultúrnych lánov kukurice, zavádzanie funkčných kombinácií jednotlivých plodín, rozčlenenie lánu atraktívnej plodiny na menšie diely a vytvorenie koridorov medzi lesom a pozemkami. Rovnako však tieto opatrenia môže urobiť užívateľ poľovného revíru za podmienok uvedených v ust. § 69 ods. 6 v spojení s ust. § 26 ods. 1 Zák. o poľovníctve. Žiadne z týchto opatrení okrem výsadby odpútačiacich plodín žalobca nezrealizoval. Z výpovedí svedkov G. I. a G. P. vyplýva to, že žalobca na predmetných pozemkoch niekoľko rokov po sebe vysieval kukuricu, t. j. plodinu pre zver najzaujímavejšiu, čím spôsobil, že zver z okolitých poľovných revírov sa presunula za potravou do poľovného revíru žalovaného. Je možné konštatovať, že žalobca niektoré opatrenia realizoval, avšak nie všetky opatrenia, ktoré bolo možné od neho požadovať v súvislosti so zamedzením, resp. znížením výšky škody na ním vysadených poľnohospodárskych a lesných kultúrach. Rovnako ako žalovaný, tak aj žalobca má v zmysle § 23 písm. g/ Zák. o poľovníctve povinnosť uzatvoriť dohodu so žalovaným o spôsobe minimalizácie škôd. Iniciatívu v tomto smere žalobca vyvinul až v máji 2016, t. j. v čase, kedy už ku škode na vysadenej kukurici došlo.

19. S prihliadnutím na vyššie uvedené závery súd mal za to, že existujú zákonné podmienky zodpovednosti žalovaného ako užívateľa poľovného revíru za škodu žalobcu ako užívateľa poľovných pozemkov na poľnohospodárskych porastoch spôsobenej zverou. Tu súd neposudzoval zavinenie na strane žalovaného, pretože zodpovednosť podľa § 69 Zák. o poľovníctve je objektívnou zodpovednosťou, teda bez ohľadu na zavinenie. Zároveň je súd toho názoru, že nie je daná žiadna zo zákonných podmienok v zmysle § 69 ods. 7 vit. zák., v prípade ktorej by nebol žalovaný škodu povinný uhradiť. Preto súd považoval za čiastočne dôvodnú náhradu škody v rozsahu 70 % z uplatnenej sumy vzhľadom na súdom konštatovanú spoluzodpovednosť žalobcu na vzniklej škode v rozsahu 30 %. S poukazom na uvedené rozhodol o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu tak, ako to uviedol vo výroku svojho rozsudku zo dňa 26.6.2020 č. k. 16C/20/2018-555.

20. Súd priznal žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 78.007,30 eura od 6.11.2016, ako 15-eho dňa od doručenia výzvy na plnenie, až do zaplatenia. Základná úroková sadzba ECB bola 0,00 % ročne, preto úroky z omeškania patria žalobcovi vo výške 5 % ročne.

21. K námietke žalovaného, že žalobca škodu, ktorú si uplatňuje v konaní nemá evidovanú v účtovnej závierke, súd uviedol, že táto skutočnosť nie je spôsobilá zmeniť jeho rozhodnutie. Žalobca sa totiž rozhodol podať žalobu na upomínajúci súd a pre účely tohto konania vydal vyhlásenie o evidencii nároku v účtovníctve spoločnosti (č. I. 54), zaplatil súdny poplatok a upomínací súd po preskúmaní návrhu o tomto začal konať, pričom až v dôsledku podaného odporu žalovaným vec postúpil OS Nitra, ako súdu vecne a miestne príslušnému.

22. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby vec bola opakovane prejednaná a po jej preskúmaní a zistení dôvodnosti tohto odvolania rozsudok OS Nitra o dňa 26.6.2020 sp. zn. 16C/20/2018-555 zrušil a vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Odvolanie podáva voči výrokom I. a III. rozsudku s poukazom na existenciu odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/, h/, b/, e/ a g/ CSP. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne, je nepreskúmateľné a pre hore uvedené dôvody trpí neprekonateľnými vadami.

23. Žalobca údajnú škodu, ktorú si uplatňuje v tomto konaní, nemá uvádzanú ani vo svojej účtovnej závierke za r. 2016 a neskôr. Na účte 549 manká a škody nie je v účtovnej závierke žalobcu uvedená daná suma. Žalovaný túto účtovnú závierku za r. 2016 a 2017 predložil do súdneho spisu, pričom navrhol súdu oboznámenie sa s obsahom tejto listiny. Ak danú pohľadávku žalobca nemá zavedenú vo svojom účtovníctve, je zrejmé, že nebol dôvod na finančnú výhodu pri zaplatení súdneho poplatku. Žalobca teda vedel počas celého konania, že tvrdí nepravdivé informácie a domáhal sa postupu, ktorý

mu ani náznakom neprináleží a získava nedôvodnú výhodu značného rozsahu. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, tak žalobca v súdnych konaniach tvrdí vždy to, čo mu vyhovuje. V konaní o náhradu škody tvrdí, že Zmluva o postúpení pôdy na poľnohospodárske účely uzatvorená medzi ním a PD podielnikov Veľké Uherce je platná, avšak v inom konaní, v ktorom vystupuje v pozícii žalovaného o zaplatenie 97.797,58 eura, kde ako žalobca vystupuje PD podielnikov Veľké Uherce tvrdí, že tá istá zmluva je absolútne neplatná, čo by malo mať za cieľ, že preberal priamo dotácie, a že za pôdu platil iný daň z nehnuteľnosti.

24. K podmienkam uplatnenia nároku na náhrady škody v zmysle § 70 ods. 1 Zák. o poľovníctve je potrebné uviesť, že poškodený, t. j. vlastník, resp. nájomca poľovných pozemkov (nie podnájomník či iná osoba držiava pozemky bez právneho dôvodu) vo svojej písomnej výzve: a/ uvedie výšku škody, b/ vznik škody nahlási v prekluzívnych lehotách, c/ uvedie opatrenia, ktoré vykonal na zabránenie škôd spôsobených zverou. Ide o podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a ak čo len jedna nie je splnená, nárok na náhradu škody zo zákona zaniká. Ak by existoval stav, že žalobca je užívateľom poľovného revíru z titulu vymedzeného v ust. § 70 ods. 2 cit. zák., t. j. že ide o vlastníka alebo nájomcu poľovných pozemkov, tak žalobca nikdy v žiadnej výzve neuviedol podmienky, ktoré musia byť vo výzve splnené kumulatívne. Ak by mu nárok aj vznikol, čo žalovaný odmieta, potom by mu zo zákona zanikol.

25. Prekluzívne lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa ust. § 70 ods. 1 cit. zák. sú dve: a/ do 15 dní odo dňa, keď poškodený škodu zistil, b/ do dvoch mesiacov odo dňa, keď škoda vznikla. V danom prípade žalobca si u žalovaného jeho údajný nárok na náhradu škody neuplatnil riadne, t. j. v rámci ani jednej z týchto dvoch prekluzívnych lehôt. Sudkyňa daný stav nezaujímal, pričom rozhodla v prospech žalobcu bez toho, aby skúmala dodržanie týchto prekluzívnych lehôt žalobcom v súvislosti s uplatnením jeho nároku u žalovaného. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania vzniku škody a jej výšky. V emaile zo dňa 5.5.2016, ktorým boli kontaktovaní niektorí členovia žalovaného sa uvádza poškodenie výmery 31 ha, pričom 14ha má byť poškodených iba na 25 %. Jediným významným podaním žalobcu v tomto smere je jeho list zo dňa 21.10.2016, ktorý bol doručený žalovanému, pričom žalobca v tomto liste špecifikuje vzniklú škodu na jeho strane vo výške 135.000 eur. Znalecký posudok č. 24/2016 predložený do konania žalobcom, ktorý nemožno považovať za súkromný znalecký posudok, je vypracovaný aj k vzniklým škodám na iných poľovných pozemkoch, ktoré boli predmetom emailu zo dňa 5.5.2016. Ide totiž o posudzovanie vzniklej škody na pozemkoch väčšej výmery, oproti tej výmere pozemkov uvedenej v emaile zo dňa 5.5.2016. Žalobca nevie ustáliť rozlohu plochy, od ktorej odvíja výšku uplatneného nároku na náhradu škody ani v rámci súdneho konania. Ako z výmety poškodených 31ha a 14h čiastočne poškodených na 25 % vysadenej kukurice mohlo dôjsť k poškodeniu výmery 207,24 ha z celkovej výmery 218,91 ha. Podľa žaloby žalobca tvrdil, že v druhej polovici mesiaca apríl 2016, 7.6.2016 a 12.8.2016 mal zistiť, že porasty kukurice sú poškodené. Rozsah poškodenia vo výmere 94,67 ha nikdy nešpecifikoval a ani neuplatnil.

26. Súd prvej inštancie prehliadol, že žalobca v priebehu konania neunesol dôkazné bremeno ohľadne naplnenia hmotnoprávnych predpokladov pre vznik náhrady škody podľa § 69 ods. 1 Zák. o poľovníctve, ktorými sú: a/ nesprávne užívanie poľovného revíru, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym užívaním poľovného revíru a vzniku škody, pričom tieto tri podmienky musia byť splnené kumulatívne. K splneniu hmotnoprávnej podmienky uvedenej pod písm. a/ cit. zák. žalovaný navrhol v konaní vypočítať predstaviteľa OÚ Prievidza, pozemkového a lesného odboru, čo súd neakceptoval. Žalovaný súdu predložil vyjadrenie tohto odboru, z obsahu ktorého je zrejmé a nesporné, že žalovaný si plní povinnosti užívateľa daného poľovného revíru riadne a včas. Žalovaný reálne vykonával kontroly, pochádzky, dochádzalo k účinnému odstreľu a plašeniu zveri. Ide o vyjadrenie jediného kompetentného a zároveň aj kontrolného orgánu, ktorý je vo vzťahu k žalovanému vecne príslušný hodnotiť činnosť, resp. nečinnosť žalovaného. Tu je potrebné poukázať na obsah ust. § 74 ods. 1 Zák. o poľovníctve.

27. Pokiaľ ide o splnenie druhej hmotnoprávnej podmienky, ktorou je vznik škody, tak žalobca si jeho údajný nárok neuplatnil v čase predpísanou právnou úpravou. Žalobca nevyprodukoval v rámci jeho procesného útoku absolútne nič. Autorka znaleckého posudku Ing. Marta Čabová na obhliadke na mieste samom nebola, čo potvrdzuje obsah emailu zo dňa 5.5.2016. Závery z tejto údajnej obhliadky menovanej znalkyne pôsobia potom účelovo a nepravdivo. Žalovaný sa stal užívateľom poľovného revíru v roku 2016 postavil podľa bežných kritérií, ktoré však ani náznakom nemohli spôsobiť vadnú činnosť žalobcu prejaviacu sa v koncentrácii zveri zo susedných revírov. Po zistení reálneho stavu zveri navrhol žalovaný zmenu plánu lovu a chovu a prijatie opatrenia na zníženie počtu konkrétneho druhu zveri.

Takisto požiadal o vydanie mimoriadneho povolenia na lov zveri z dôvodu jej premnoženia. Tu odvolateľ poukázal na ust. § 30 ods. 10 Zák. o poľovníctve a § 71 vyhl. č. 344/2009 Z. z. K zmene plánu poľovného hospodárenia počas plánovaného obdobia poľovníckej sezóny 2016/2017 mohlo dôjsť až potom, čo by žalovaný splnil plán chovu a lovu raticovej zveri v poľovníckej sezóne 2016/2017, čo však nebolo možné v mesiaci máj až august 2016, kedy malo dôjsť k údajnému poškodeniu poľnohospodárskych plodín. Do pozornosti odvolacieho súdu dal rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.5.2017 sp. zn. 6Co/44/2017. Vec prejednávajúca sudkyňa prijala túžbu žalobcu, že členovia žalovaného mali strieľať všetko, čo sa na pozemkoch užívaných žalobcom nachádza, a to bez prihliadnutia na stav, že by išlo o pytliactvo, alebo páchanie iných priestupkov. Žalobcovi a ani súdu nevadilo, že v čase, kedy údajne vznikali škody, členovia žalovaného mali obmedzené možnosti lovu zveri a to najmä s poukazom na ust. § 71 vyhl. č. 344/2009 Z. z., kedy len začína čas lovu a plnenie plánovaného odstrelu. Žalovaný nemohol zásadným spôsobom vykonávať odstrel zveri a k tomu mohlo dôjsť až v mesiaci august 2016. Napr. u daniela škvritého je čas lovu vymedzený obdobím od 1.9. do 15.1, u danielic a danielčat od 1.8. do 31.12., bola doba lovu stanovená ust. § 71 ods. 1 bod 8 cit. vyhl., ktorou sa vykonáva Zák. o poľovníctve. Žalovaný tento druh danieler zveri označuje za najväčšieho škodcu. Tento druh zveri nie je možné loviť počas celého dňa, ale iba počas vymedzeného časového obdobia, ktoré určuje § 65 ods. 3 písm. d/ cit. vyhl.

28. K otázke existencie príčinnej súvislosti v prejednávanej veci sa vyjadrila iba zákonná sudkyňa, pričom v tomto smere žalobca nepredložil žiadny dôkaz a žiadny dôkaz ani vykonaný nebol. Tu poukázal na rozsudok KS v Žiline sp. zn. 6Co/44/2017 zo dňa 31.5.2017.

29. Čo sa týka dôvodov vzniku škody, tak žalobca tvrdí, že vykonal všetko, čo je blud. V tejto súvislosti žalobca prehliadol obsah ust. § 69 ods. 5 Zák. o poľovníctve, podľa ktorého je povinný vlastník alebo nájomca, ak žalobca má takéto postavenie, urobiť primerané opatrenia na zabránenie vzniku škôd spôsobených zverou, pričom však nesmie zver zraňovať. Za primerané sa považuje najmä výsev odpútačiacich plodín a výsadba ohryzových plôch. Ak vlastník alebo nájomca poľovných pozemkov takéto opatrenia neurobí, znáša podľa miery jeho zavinenia vzniklú škodu. Žalobca však neurobil nič. Stav, že na inkriminovaných pozemkoch sa začala koncentrovať zver vyvolal žalobca svojou neodbornou činnosťou, keď ako bežný podnikateľ mal zazmluvnené dodávanie zelenej hmoty do bioplynky nachádzajúcej sa vo Veľkých Uherciach. Na tých istých parcelách preto vysial kukuricu na siláž v r. 2014 až 2016. Žalobcovi nevadilo, že ide o postup vadný, neprihliadajúc na potrebu zmeny vysadiť sa majúcej plodiny. Žalobca ako odpudzujúcu plodinu vysial cirok, ktorý nie je pre zver zaujímavý ako kukurica na siláž, ale je využiteľný pre potreby bioplynky. Žalobca si uplatňuje náhradu škody spôsobenej na kukurici na siláž o celkovej výmere 207,74 ha z celkovej výmery 218,91 ha a to aj napriek tomu, že na uvedených pozemkoch vysial cirok.

30. Znalecký posudok č. 24/2016 žalovaný odmieta a odmieta aj výšku škody v ňom uvedenú. Materiál označený ako „znalecký posudok“ nie je súkromným znaleckým posudkom v zmysle § 209 ods. 2 CSP. Vady postupu žalobcu odstránené neboli a autorka tohto posudku nebola ani predvolaná na pojednávanie za účelom vysvetlenia sporných otázok. Emailová komunikácia bez toho, aby bola následne doplnená písomnou formou postráda akýkoľvek právny základ a takýto záver súdu nemá právnu oporu. Súd si evidentne členov právnickej osoby žalovaného zamieňa v prospech žalobcu za právnickú osobu, ktorá disponuje vlastnými právami a povinnosťami. Vyjadrenie predsedu žalovaného G.. Y. malo pritom úplne iný význam ako ho vyhodnotila a prispôsobila si zákonná sudkyňa. Išlo zo strany predsedu poľovníckeho združenia iba o vyslovenie jeho vecného názoru.

31. Porušenie práva na spravodlivý proces odvolateľ vidí v nevypočutí predstaviťa OÚ Prievidza pozemkového a lesného odboru, čo zákonná sudkyňa nepripustila, pretože takto navrhnutý výsluch žalovaným považovala za nadbytočný. Ide o postup zo strany zákonnej sudkyne, ktorým u žalovaného došlo k odňatiu práva účastníka konania a k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Navyiac z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal iba z tvrdení žalobcu, eventuálne z vlastných úvah, ku ktorým nebolo vykonané dokazovanie. Písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku vzhľadom na jeho odôvodnenie pôsobí zmätočne a nepresvedčivo. Súd prvej inštancie sa však ani náznakom nezaoberal základnými (zásadnými) otázkami, na ktoré poukázal žalovaný. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s ust. § 220 CSP a ani v súlade s nálezom ÚS SR zo dňa 1.7.2010 sp. zn. III. ÚS 36/2010 a II. ÚS 329/2010 zo dňa 10.3.2011.

32. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že žiada odvolací súd, aby v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 26.6.2020 sp. zn. 16C/2020/2018 potvrdil ako vecne správny a zároveň mu priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je jasné a vyčerpávajúce, pričom súd sa korektne právnym spôsobom vyrovnal so všetkými právnymi skutočnosťami súvisiacimi s predmetom dokazovania, a ktoré boli podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Žalovaný nešpecifikoval, ktorými podstatnými otázkami sa súd v konaní nezaoberal.

33. Žalobca s poukazom na ust. § 185 CSP, zásadu hospodárnosti, ako aj odcitovanú judikatúru považuje postup konajúceho súdu za správny, a preto námietku žalovaného ohľadne porušenia jeho práva na spravodlivý proces považuje za neopodstatnenú. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa ohľadne nevypočutia ním navrhnutého svedka, tu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať každý dôkaz, ktorý strana sporu navrhne. Výpoveď svedka G.. Y. je zrozumiteľná, jej význam je nespochybniteľný a v žiadnom prípade z nej nevyplýva to, čo sa snaží interpretovať žalovaný v podanom odvolaní. Konajúci súd správne konštatoval, že zasiatie ciroku žalobcom je primeraným opatrením na zabránenie vzniku škodám. Je zrejmé, že v danom prípade konateľ žalobcu G.. M. O. konal v mene žalobcu, pričom emailová notifikácia zo dňa 7.6.2016 bola doručená do dispozičnej sféry žalovaného, a preto je možné považovať túto za doručení v sfére jej dôjdenia. Právne závery konajúceho súdu obsiahnuté v bode 66. odôvodnenia napadnutého rozsudku sú potom plne v súlade s právnymi predpismi. Zákon o poľovníctve v ust. § 70 ods. 1, 2 neustanovuje formu akou si má poškodený u užívateľa poľovného revíru uplatniť spôsobenú škodu.

34. Žalobca v zmysle ust. § 69 ods. 5 cit. zák. vyčerpал všetky technicky a ekonomicky primerané a zverí nezraňujúce možnosti na zabránenie vzniku škôd. Nie je pravda, že žalobca bez akýchkoľvek kritérií bez prihliadnutia na zákonné limity požadoval na žalovanom lov zveri. Vykonal aj obkosenie kukurice na vymedzených miestach v snahe umožniť žalovanému účinnejší odlov zveri. Žalobca zorganizoval stretnutia so žalovaným za účelom zavedenia opatrení na zabránenie vzniku škôd (stretli sa G. za žalobcu a hospodár žalovaného). Žalobca poskytol žalovanému miaganú kukuricu za účelom odlákania zveri. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný nesprávnym užívaním poľovného revíru naplnil skutkovú podstatu nesprávneho užívania poľovného revíru podľa § 69 ods. 1 Zák. o poľovníctve, pretože vedome ignoroval žalobcu, odmietol s ním uzavrieť zmluvu o spôsobe a forme minimalizácie škôd spôsobených zverou, čím postupoval aj v rozpore s ust. § 26 ods. 1 písm. l/ cit. zák. Žalovaný umožnil zveri, aby vyrytím a postupným spásaním, ohryzením šúľkov kukurice a polámaním jej porastov poškodzovala kukuricu zasadenú žalobcom, čím žalovaný spôsobil žalobcovi škodu spočívajúcu v strate na očakávaných výnosoch zasiatkej kukurice na siláž. Ohľadne možnosti žalovaného s odstrelom zveri v danej lokalite odvolateľ odkazuje na svoje písomné podanie zo dňa 21.5.2020.

35. K samotnému vyjadreniu OÚ v Prievidzi žalobca zaujal stanovisko vo svojom podaní zo dňa 14.2.2020, na ktoré sa v plnom rozsahu odvoláva. Tento orgán poskytnutím stanoviska v takejto podobe prekročil svoje kompetencie, pretože posúdenie toho, či žalovaný užíval poľovný revír v súlade so Zák. o poľovníctve je predmetom súdneho konania, pričom OÚ Prievidza neprináleží poskytovať subjektívny názor na činnosť žalovaného.

36. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca si ako poškodený uplatnil svoj nárok včas a to v prekluzívnych lehotách podľa § 70 Zák. o poľovníctve, t. j. do 15 dní od zistenia škody a do 2-och mesiacov jej vzniku. Škoda vznikala totiž postupne priebežnými útokmi zveri. Listom zo dňa 21.10.2016 po vykonaní zberu kukurice dňa 9.10.2016 žalobca oznámil žalovanému výšku škody.

37. Pokiaľ ide o namietanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore, súd prvej inštancie jej danosť na strane žalobcu dostatočným spôsobom odôvodnil prvoinštančný súd v rámci bodu 64. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Tu je potrebné vychádzať predovšetkým z N8jonej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a PD podieľnikov Veľké Uherce dňa 9.4.2014, ktorej platnosť žalovaný v tomto spore nerozporoval.

38. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávneným subjektom v zákonnej lehote pre podanie odvolania podľa (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch I. a III., viazaný rozsahom a dôvodmi

podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalovaného vyhodnotil za opodstatnené a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

39. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Odvolací súd v tomto odvolacom konaní vzhľadom na svoju zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý prvoinštančný rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že odvolaním zo strany žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výrokoch I. a III. trpí procesnou vadou v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, a preto vo vzťahu k nemu aplikoval procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP majúci za následok zrušenie napadnutého rozsudku s jeho následným vrátením súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je totiž preukázanie jeho správnosti, logicky vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu, a to aj s poukazom na prijaté právne závery v takomto rozhodnutí obsiahnuté. Povinnosťou súdu odôvodniť rozsudok v intenciách obsahu ust. § 220 ods. 2 CSP je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd a takisto aj z čl. 1 Ústavy SR. Nedostatok písomného odôvodnenia rozsudku je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces.

42. Vychádzajúc z rozsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré je skoncipované takmer na 23-och stranách nemožno uprieť snahu prvoinštančnému súdu o to, aby odôvodnenie napadnutého rozsudku vykazovalo náležitosti naň kladené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Aj napriek vynaloženej snahe odvolací súd konštatuje, že niektoré závery súdu prvej inštancie, ktoré ho primáli k vydaniu predmetného rozsudku nie sú dostatočne podložené skutkovými zisteniami a tým pádom pôsobia predčasne a zároveň aj nepresvedčivo, čo v súhrne primálo odvolací súd zaujať záver o porušení práva žalovaného na spravodlivý proces.

43. V ďalšom konaní bude povinnosťou prvoinštančného súdu nad všetky pochybnosti pri opätovnom výsluchu žalobcu objasniť na akej celkovej výmere v r. 2016 tento v poľovnom revíri žalovaného vlastne pestoval kukuricu na siláž a z akej výmery si následne uplatnil náhradu škody voči žalovanému. V tejto súvislosti nech žalobca uvedie aké hektárové výnosy dosiahol zo zasadenej silážnej kukurice v r. 2015. Ďalej nech sa vyjadrí k tomu, prečo od r. 2014 na tých istých plochách pestuje kukuricu na siláž napriek tej skutočnosti, že pre lesnú zver z hľadiska prijímania potravy ide o atraktívnu plodinu podliehajúcu tým pádom poškodeniu, resp. vyžratiu a ohrozeniu touto zverou a takisto aj zverou migrujúcou z okolitých poľovných revírov. Taktiež nech uvedie jeho predchádzajúcu spoluprácu s poľovným združením, ktoré vykonávalo právo poľovníctva v predmetnom poľovnom revíre pred žalovaným, či mal s týmto uzatvorenú dohodu podľa § 26 ods. 1 písm. b/ Zák. o poľovníctve, čo bolo jej obsahom a ako sa realizovala v súvislosti s minimalizáciou výšky škôd na poľnohospodárskych

kultúrach. Nech zaujme stanovisko k tomu, prečo okrem výsadby odpudzovacej plodiny, ktorou bol cirok, avšak použiteľný pre bioplynnú elektrárňu vo Veľkých Uherciach ako zdroj energie, prerezania jednotlivých lánov vysadenej silážnej kukurice a poskytnutia malého množstva miaganej kukurice nevykonal aj iné opatrenia predpísané Zákonom o poľovníctve, napr. oplodenie vysadených plôch, výsadba ohryzových plôch, použitie pachových odpudzovačov atď.). V neposlednej miere nech žalobca uvedie, či vzhľadom na ohrozenie ním vysadenej výmery kukurice na siláž zo strany lesnej zveri mal celú túto výmeru aj poistenú pre prípadný vznik škôd z uvedeného dôvodu, a ak nie, tak prečo.

44. Pokiaľ ide o vypracovaný „Znalecký posudok č. 24/2016“, vrátane jeho dodatkov č. 1 a 2 je potrebné uviesť, že znalkyňa vychádzala z celkovej výmery zasiatej kukurice na siláž vo výške 170,43 ha, avšak v čase jej obhliadky už parcela o výmere 26,78 bola obsiata náhradnou plodinou cícerom, čo nebolo zohľadnené znalkyňou pri výpočte, pretože táto stále vychádzala z plochy obsiatej kukurice na siláž vo výmere 170,43 ha, hoci správne mala vychádzať z výmery zníženej o výmeru zasiateho ciroku, t. j. z výmery 143,65 eura. Odvolaciemu súdu nie je jasné akým spôsobom výpočtu dospela znalkyňa Ing. Marta Čabová k stanoveniu výmery poškodenej kukurice na siláž vo výške 121,13 ha stanovenej v dodatku č. 2, pri akceptovaní údajov ohľadne zasiatej výmery kukurice na siláž uvedených v rámci znaleckého posudku č. 24/2016.

45. Pri opätovnom výsluchu žalovaného sa prvoinštančný súd bude zaoberať aj existenciou dohody, ktorá mala byť medzi žalovaným a PD podielnikov Veľké Uherce s poukazom na ust. § 26 ods. 1 písm. b/ Zák. o poľovníctve uzatvorená dňa 9.4.2015. V súvislosti s touto dohodou zistí, či táto bola aj v skutočnosti uzatvorená, a ak áno, akým spôsobom a v akom rozsahu boli napĺňané jej ustanovenia, a ktorou stranou. Na margo súdom prvej inštancie spomínaného neuzatvorenia takejto dohody medzi stranami tohto sporu je potrebné uviesť, že iniciátorom uzatvorenia dohody v zmysle § 26 ods. 1 písm. b/ CSP sú obidve strany tohto sporu, pričom žalobca je tak povinný urobiť podľa § 25 ods. 1 písm. g/ CSP a žalovaný podľa § 26 ods. 1 písm. b/ cit. zák.

46. Konštatovanie prvoinštančného súdu v tom smere, že žalovaný v súvislosti s užívaním daného poľovného revíru postupoval v rozpore s ust. § 26 ods. 1 písm. a/ Zák. o poľovníctve, pretože neudržiaval v revíri normovaný kmeňový stav zveri, predpísanú vekovú a pohlavnú štruktúru jednotlivých druhov zveri ako aj jej zdravotný stav, t. j. že nesprávne užíval poľovný revír, je skoncipované príliš formalisticky, je nedostatočne odôvodnené a nezodpovedá niektorým skutkovým zisteniam rezultujúcim z vykonaného dokazovania ako aj špecifikám prejednávanej veci. Z vyjadrenia OÚ Prievdza, odboru lesného a vodného hospodárstva zo dňa 29.1.2020 vyplýva, že žalovaný od započatia užívania predmetného poľovného revíru Starý Háj - Veľké Uherce si plní svoje povinnosti v súlade s platnými právnymi predpismi na úseku poľovníctva (napr. plnenie ročného plánu hospodárenia v poľovnom revíri, plnenie pokynov orgánov štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti a chorôb zvierat, plnenie pokynov odsúhlasených na poradných zboroch a chovateľských radách v príslušnej poľovnej oblasti v súvislosti so znižovaním stavov poľovnej zveri). V inkriminovanom období zástupcovia danej poľovníckej spoločnosti pristupovali k riešeniu znižovania stavov zveri v problematických lokalitách, a to nielen lovom, ale aj účasťou a to požiadanim o predčasný odlov zveri v roku 2016. Voči spoločnosti žalovaného neboli vedené a ani začaté žiadne konania vo veci nesprávneho hospodárenia v jemu pridelenom poľovnom revíre.

47. S poukazom na uvedené ako aj s poukazom na dodržanie zásady presvedčivosti súdneho rozhodnutia bude povinnosťou súdu prvej inštancie podrobne špecifikovať porušenia žalovaného vo vymedzenej oblasti jeho činnosti, ktoré majú mať za následok priznanie náhrady škody. Pri uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany žalobcu je potrebné, aby sa prvoinštančný súd vysporiadal aj so špecifikami tejto prejednávanej veci spočívajúcimi jednak vo zvýšenej migrácii poľovnej zveri, ktorá sa vo veľkých počtoch zdržuje v oblasti poľovného revíru žalovaného najmä kvôli dostatku pre ňu vhodnej potravy, takisto je potrebné mať na zreteli striktné kritéria stanovené pre počet ako aj termíny odlovenia povolených druhov zveri s tým, že o povolenie prekročenia pôvodne schváleného plánu lovu zveri je možné požiadať až po jeho splnení. Takisto je potrebné v súvislosti s rozhodovaním o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu akceptovať aj tú skutočnosť, že k povoleniu lovu určitých druhov lesnej zveri (v súčasnosti okrem diviaka) dochádza až v termínoch, keď je už daná poľnohospodárska plodina (v danom prípade kukurica na siláž) už zjavne poškodená, pretože je buď vyrytá, alebo obhryzená.

48. V súlade s ust. § 220 ods. 2 veta druhá CSP, prvoinštančný súd bližšie odôvodní nemožnosť postupu podľa § 69 ods. 7 Zák. o poľovníctve, na čo poukázal v rámci odseku 75 odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to najmä s prihliadnutím na ods. 7 písm. e/ tohto ustanovenia v porovnaní so schválenými počtami odstrelu jednotlivých druhov zveri.

49. V kontexte takto uvedených dôvodov odvolacím súdom, súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodne s tým, že vzhľadom na nepodané odvolanie žalobcom proti zamietajúcej časti II. výroku prvoinštančného rozsudku zo dňa 26.6.2020 č. k. 16C/20/2018-555 bude predmetom ďalšieho konania už len náhrada škody v sume 78.007,30 eura s príslušenstvom.

50. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie v rámci výroku o náhrade trov konania s poukazom na ust. § 396 ods. 1, 3 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

51. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).